

Komünist Parti Üzerine Epoch Times Yorumları - Kısım 8

Çin Komünist Partisi'nin Nasıl Kötü Bir Mezhep Olduğuna Dair

Giriş

1990'ların başında Sovyetler Birliği'nin başını çektiği sosyalist bloğun çöküşü, neredeyse bir yüzyıl sonra komünizmin başarısızlığına işaret etmektedir. Fakat, ÇKP beklenmedik bir şekilde hayatta kalmıştır ve Çin'i, dünya nüfusunun beşte biri olan bir ulusu hala kontrol etmektedir. Kaçınılmaz bir soru akla gelmektedir: ÇKP hala gerçekten komünist midir?

Bugünkü Çin'de Parti üyeleri de dahil hiç kimse komünizme inanmamaktadır. 50 yıllık bir sosyalizmden sonra, ÇKP özel mülkiyeti ve hatta borsayı bile kabul etmiştir. İşçileri ve köylüleri olabildiğince sömürürken, yeni girişimler kurmak için yabancı sermaye aramaktadır. Bu, komünizmin ideallerine tamamen zıttır. Kapitalizm ile uzlaşmasına rağmen, Çin hala halkı üzerindeki mutlak kontrolünü sürdürmektedir. Anayasa, 2004'te yeniden gözden geçirilmiş olarak, hala katı bir şekilde "Çeşitli etnik kültürlerden gelen Çin halkı, Çin Komünist Partisi'nin liderliği ve Marksizm-Leninizm, Mao Zedong'un ideolojisi, Deng Xiaoping'in teorisi ve önemli "Üç Temsil" düşüncesinin rehberliği altındaki halkın demokratik diktatörlüğü ve sosyalist yola bağlı kalmaya devam etmelidir" demektedir.

"Leopar öldü fakat geriye derisi kaldı" [1] . Bugünün ÇKP'sinin elinde sadece "geriye kalan deri" vardır. ÇKP bu deriyi miras olarak almıştır ve onu Çin üzerindeki egemenliğini sürdürmek için kullanmaktadır.

ÇKP tarafından miras alınan derinin doğası, yani ÇKP örgütü nedir?

I. ÇKP'nin Mezhepsi Özellikleri

Komünist Parti esas olarak insanoğluna zarar veren şeytani bir mezheptir.

Komünist Parti kendisini hiçbir zaman bir din olarak adlandırmasa da bir dinin tek tek her özelliğine uymaktadır (Tablo 1). Kuruluşunun başlangıcında, Marksizm'e dünyadaki mutlak hakikat gözü ile bakmıştır. Marx'a manevi bir tanrı gibi dindarca tapmış ve insanlara "yeryüzünde komünist bir cennet" inşa etme hedefi için yaşam boyu mücadeleye girmelerini öğütlemiştir.

Tablo 1. ÇKP'nin Dinsel Özellikleri

Bir Dinin Temel Biçimleri

		İdeolojisi, Deng Xiaoping'in Teorisi, Jiang Zemin'in "Üç Temsil"i ve Parti Anayasası
3	Dini topluluğa giriş ritüelleri	ÇKP'ne sonsuza dek sadık kalınacağına dair yemin edilen tören
4	Tek dine bağlılık	Bir üye sadece Komünist Parti'ye inanabilir
5	Rahipler	Parti Sekreterleri ve bütün kademelerde parti meseleleriyle görevli personel
6	Tanrı'ya tapmak	Bütün Tanrıları karalamak ve sonra kendisini isimsiz "Tanrı" olarak kabul ettirmek
7	Ölüme "cehenneme inmek ya da cennete yükselmek" denir	Ölüme "Marx'ı görmeye gitmek" denir
8	Kutsal metinler	Komünist Parti liderlerinin teori ve yazıları
9	Vaaz vermek	Her tür toplantı; liderlerin konuşmaları
10	Kutsal metinlerin okunması; çalışılması ya da incelenmesi	Politik çalışmalar; Parti üyelerinin rutin grup toplantıları ya da etkinlikleri
11	İlahiler (dini şarkılar)	Parti'yi övmek için söylenen şarkılar
12	Bağışlar	Mecburi üyelik aidatları; Parti'nin kullanımı için, insanların alın teri ve tırnaklarıyla oluşturdukları hükümet bütçesinden alınan zorunlu ödenek
13	Disiplin cezası	Parti disiplin cezaları "ev hapsi ve soruşturma" ve "Parti'den kovma"dan öldürücü işkencelere hatta akrabaların ve arkadaşların cezalandırılmasına kadar değişir

Komünist Parti herhangi bir dürüst dinden tam anlamıyla farklıdır. Bütün geçerli dinler Tanrı'ya ve hayırseverliğe inanır, amaçları insanlığa ahlakı ve ruhlarını kurtarmayı öğretmektir. Komünist Parti Tanrı'ya inanmamaktadır ve geleneksel ahlaka karşıdır.

Parti'nin yaptıkları onun şeytani bir mezhep olduğunun kanıtıdır. Komünist Parti'nin öğretileri sınıf mücadelesine, şiddet kullanılarak yapılan devrime ve proleterya diktatörlüğüne dayanır ve kan ve şiddetle dolu sözde "komünist devrim"le sonuçlanmıştır. Dünyada düzinelerce ülkeye felaketler getiren ve on milyonlarca hayata mal olan Komünizm rejimi altındaki kızıl terör, yaklaşık bir yüzyıl sürmüştür. Yeryüzünde cehennemi yaratan komünist inanç, dünyadaki en aşağılık mezheptir.

Komünist Parti'nin mezhepsi özellikleri altı başlık altında özetlenebilir:

1. Öğretilerin Karıştırılması ve Muhaliflerin Ortadan Kaldırılması

Komünist Parti Marksizm'i kendisinin dini öğretisi olarak yüceltmiş ve onu "kırılmaz bir hakikat" olarak göstermiştir. Komünist Partinin öğretileri hayırseverlikten ve hoşgöründen yoksundur. Bunun yerine, kibirle doludur. Marksizm, üretimin düşük ve bilimin henüz gelişmediği kapitalizmin başlangıç aşamasının bir ürünüdür. İnsanlık ve toplum ya da insanlık ve doğa arasındaki ilişkiler konusunda doğru bir anlayışa sahip olamamıştır. Maalesef genel dini inançlara ters düşen bu ideoloji uluslararası komünist harekete dönüşmüş ve insanların

onun pratikte tamamen yanlış olduğunu görüp ondan vazgeçmelerinden önce bir yüzyıl boyunca insan dünyasına zarar vermiştir.

Lenin'den bu yana parti liderleri mezhebin öğretilerini sürekli değiştirmişlerdir. Lenin'in şiddet devrimi teorisinden, Mao Zedong'un proleteryanın diktatörlüğü altında sürekli devrim teorisine, Jiang Zemin'in "Üç Temsil"ine, Komünist Partinin tarihi böyle din karşıtı teoriler ve yanlış inançlarla doludur. Bu teoriler pratikte hep felakete dönüşse de ve kendi kendileriyle çelişse de, Komünist Parti onların hala evrensel olarak doğru olduğunu ilan etmekte ve insanları kendi öğretilerini çalışmaya zorlamaktadır.

Muhafifleri ortadan kaldırmak, komünizmin şeytani mezhebinin öğretilerini yayması için en etkin araçtır. Bu şeytani mezhebin öğretileri ve davranışları o kadar gülünçtür ki Komünist Parti, muhaliflerini ortadan kaldırmak için şiddete başvurarak insanları onları kabul etmeye zorlamaktadır. Çin Komünist Partisi Çin'de dizginleri ele aldığı anda, toprak sahibi sınıfını ortadan kaldırmak için "toprak reformu"nu, kapitalistleri elemek için endüstri ve ticarete "sosyalist-sanayi reform"u, geleneksel dinleri ve komünistler iktidarı ele almadan önce göreve gelen memurları atmak için "gericilerin tasfiyesi hareketi"ni, entelektüelleri susturmak için "anti-sağcı hareket"i ve geleneksel Çin kültürünü yok etmek için "Büyük Kültür Devrimi"ni başlatmıştır. ÇKP, komünist şeytani mezhebi altında Çin'i tek tipleştirmeye muktedir olmuş ve herkesin *Kızıl Kitabı* okuduğu, "sadakat dansı" yaptığı ve "sabah kalktığında Parti'nin talimatlarını sorduğu ve akşam da Parti'ye rapor verdiği" bir durum yaratmayı başarmıştır. Mao ve Deng'in yönetiminden sonraki süreçte, ÇKP, Doğruluk, Merhamet ve Hoşgörü'ye inanan geleneksel bir kendini geliştirme uygulaması olan Falun Gong'un kitleler için kendisiyle yarıştığını iddia etmiş ve böylece Falun Gong'u yok etmeyi planlamıştır. Bu yüzden, Falun Gong için bugüne kadar süren soykırım gibi bir kovuşturma başlatmıştır.

2.Lidere Tapınmayı Teşvik Etme ve Üstünlükçü Görüşler

Marx'tan Jiang Zemin'e bütün Komünist Parti liderlerinin portreleri tapılması için göze çarpan bir şekilde sergilenmektedir. Komünist Parti liderlerinin mutlak otoriteleri her meydan okumayı yasaklamaktadır. Mao Zedong "kızıl güneş" ve "büyük kurtarıcı" olarak göklere çıkarılmıştır. Parti onun yazıları hakkında utanmazca "onun bir cümlesi 10.000 sıradan cümleye eşittir" demiştir. "Sıradan bir parti üyesi" olarak Deng Xiaoping, Çin politikası üzerinde bir derebeyi gibi hakim olmuştur. Jiang Zemin'in "Üç Temsil"i noktalama da dahil olmak üzere 40 karakterden sadece biraz fazladır, fakat ÇKP Dördüncü Tam Oturumu onun "sosyalizm nedir, nasıl kurulmalıdır, biz nasıl bir parti inşa

ayrıcalığına sahip olamaz” demektir [2]. Diğer yandan, ÇKP Tüzüğü, hem ülkeyi hem de halkı önemsemeyerek, ÇKP’nin Çin özellikli sosyalist neden için liderliğin merkezi olduğunu belirtmektedir. Ulusal Halk Kongresi’nin Daimi Komitesi’nin başkanı, bütün ülkede, Ulusal Halk Kongresi’nin yani devlet iktidarının en yüksek organının, ÇKP’nin liderliğine tabii olmasını öne süren “önemli konuşmalar” yapmıştır. ÇKP’nin “demokratik merkezîyetçilik” ilkesine göre, bütün parti, Parti merkez Komitesi’ne riayet etmelidir. Derinine inersek, Ulusal Halk Kongresi’nin gerçekten ısrarla üzerinde durduğu şey, sonrasında yasama biçimi olarak korunan Genel Sekreterlik diktatörlüğüdür.

3. Şiddetle Beyin Yıkama, Zihin Kontrolü, Sıkı Örgütlenme ve Bir Kere İçeriye Alındıktan Sonra Terk Edememe

ÇKP örgütü aşırı sıkıdır: partiye girebilmek için iki parti üyesinin referansı gereklidir; yeni üye içeri alındıktan sonra partiye sonsuza dek sadık kalacağına dair yemin etmelidir; parti üyeleri üyelik aidatı ödemelidir, örgütsel etkinliklere katılmalıdır ve politik grup çalışmalarında rol almalıdır. Parti örgütleri hükümetin her kademesine girer. Her bir köyde, şehirde ve semtte temel ÇKP örgütleri vardır. ÇKP sadece kendi üyelerini ve parti işlerini değil, aynı zamanda üye olmayanları da denetlemektedir, çünkü bütün rejim “Parti’nin liderliğine tabii olmalıdır.” Sınıf mücadelelerinin yürütüldüğü yıllarda, ÇKP dininin “rahipleri” yani, bütün kademelerdeki parti sekreterleri, sıklıkla insanları disiplin altına almaktan başka bir şey bilmemişlerdir.

Parti toplantılarında “eleştiri ve öz eleştiri” parti üyelerinin zihinlerini kontrol etmek için yaygın ve sürekli olarak kullanılan bir araçtır. Varlığı süresince, ÇKP “Parti üyelerinin arındırılması”, “Parti ortamının arıtılması”, “hainlerin yakalanması”, “Anti-Bolşevik kurulların tasfiye edilmesi (AB Kurulları) [3]” ve “Parti’nin disiplin altına alınması” için periyodik olarak “parti doğasının hissedilmesini” test eden- yani, şiddet ve terör kullanarak Parti üyelerinin Parti’ye bağlılığını test eden ve böylece onların her adımda bunu daima yerine getirmesini temin eden - çok sayıda politik hareket başlatmıştır.

ÇKP’ne katılmak, ruhun ve bedeninin satıldığı geri dönüşü olmayan bir anlaşma imzalamak gibidir. Ulusun yasalarından her zaman üstün olan Parti kurallarına göre, Parti isterse her hangi bir parti üyesini çıkarabilir, fakat tek bir parti üyesi şiddetli cezalara uğramadan ÇKP’den ayrılamaz. Parti’den ayrılmak sadakatsizlik olarak düşünülür ve korkunç sonuçlar getirir. ÇKP mezhebinin mutlak yönetimi ele aldığı Büyük Kültür Devrimi sırasında, herkes bilirdi ki Parti bir kişiyi ölü istiyorsa, o kişi yaşayamaz; diri istiyorsa, o kişi ölemezdi. Eğer bir kişi intihar etmeye kalkarsa, “suçunu halkın cezalandırmasından korktuğu” yaftası yapıştırılır, aile üyeleri işbirliği yapmakla suçlanır ve cezalandırılırdı.

Parti içindeki karar süreci kapalı bir kutudur, çünkü parti içi mücadeleler her zaman mutlak bir gizlilik içinde tutulmalıdır. Parti belgelerinin hepsi çok gizlidir. İşlediği suçların ortaya dökülmesinden korkarak, ÇKP muhaliflerini sık sık “devlet sırlarını açığa vurmak”la suçlar.

4. Parti İçin Şiddete, Kıyıma ve Kendini Feda Etmeye Zorlama

Mao Zedong “Devrim bir akşam yemeği değildir yada bir deneme yazmak yada bir resim çizmek, yada nakış işlemek değildir; o bu kadar ince, bu kadar sakın ve yumuşak, bu kadar

ılımlı, kibar, nazik, dizginlenmiş ve bağışlayıcı değildir. Devrim bir ayaklanmadır, bir sınıfın diğerini devirdiği şiddet hareketidir” demiştir. [4]

Deng Xiaoping “20 yıllık istikrar karşılığında 200.000 insanı öldürmeyi” tavsiye etmiştir.

Jiang Zemin “Onları [Falun Gong uygulayıcıları] fiziksel olarak yok edin, ünlerine leke sürün ve finansal olarak çökertin” diye buyurmuştur.

ÇKP şiddeti desteklemektedir ve önceki politik hareketleri boyunca sayısız insan öldürmüştür. İnsanlara düşmanlarına karşı “şiddetli kış kadar soğuk” davranmalarını öğretmiştir. Kırmızı bayrak “şehitlerin kanıyla boyanmış” olduğu için kırmızı olarak algılanmalıdır. Parti kırmızıya kana ve kıyıma bağımlı olduğu için tapmaktadır.

ÇKP insanları kendilerini Parti için feda etmeleri konusunda cesaretlendirmek için “kahraman” örnekleri sergilemektedir. Zhang Side afyon üretmek için bir ocakta çalışırken öldüğünde, Mao Zedong onun ölümünü “Tai Dağı kadar yüksek” olarak övmüştür. [5] O çılgın yıllarda, “Ne zorluktan ne de ölümden kork” ve “Acı fedakarlık gözü pek azmi kuvvetlendirir; biz yeni göklerde güneşi ve ayı parıltırmaya cesaret ederiz” gibi “cesurca sözler” aşırı bir maddi kaynak sıkıntısının ortasında tutkuya biçim vermiştir.

1970’lerin sonunda, Vietnam’a asker yollamış ve ÇKP tarafından gelişmesi sağlanan ve ağza alınmayacak suçlar işleyen Khmer Rouge rejimini devirmiştir. ÇKP öfkelenirse de, Çin ve Kamboçya ortak bir sınırı paylaşmadıkları için Khmer Rouge’u desteklemek için asker göndermemiştir. Bunun yerine, ÇKP Vietnam’ı cezalandırmak için “kendini müdafaa” adı altında Vietnam’a karşı Çin-Vietnam sınırında bir savaş başlatmıştır. Komünist partiler arasındaki bu mücadele için on binlerce Çinli asker kanlarını ve hayatlarını feda etmiştir. Onların ölümlerinin aslında toprakla ya da egemenlikle bir ilgisi yoktur. Yine de, birkaç yıl sonra, ÇKP rezil bir şekilde bu kadar çok saf ve genç hayatın anlamsız feda edilmesini saygısızca “İnce tavır kanla boyandı” şarkısını ödünç alarak “devrimci kahraman ruh” olarak anıtlattırıştır. 1981’de 154 Çin şehidi Guangxi Eyaleti’ndeki Faka Dağı’nı yeniden ele geçirirken ölmüştür, fakat ÇKP, Çin ve Vietnam sınırı çizildikten sonra onu kayıtsızca Vietnam’a geri vermiştir.

2003 başında SARS’ın önüne geçilemez bir şekilde yayılması insanların hayatlarını tehdit ettiğinde, ÇKP kolayca pek çok genç bayan hemşire almıştır. Bu kadınlar hemen SARS hastalarına bakmaları için hastanelere kapatılmıştır. ÇKP “Ne zorluktan ne de ölümden kork” sözünün “görkemli görüntüsü”nü yaratmak için genç insanları en tehlikeli ön saflara itmektedir. Her nasılsa, ÇKP’nin bugünkü 65 milyon parti üyesinin geri kalanının nerde olduğu ve onların görüntüsünün Parti’ye ne getirdiği konusunda hiçbir açıklaması yoktur.

5. Tanrı İnancını İnkâr Etme ve İnsan Doğasını Boğma

ÇKP ateizmi desteklemektedir ve dinin insanları zehirleyen “manevi afyon” olduğunu öne sürmektedir. Gücünü Çin’deki bütün dinleri bastırmak için kullanmış ve sonra ülkenin mutlak yönetimini ÇKP mezhebine vererek kendisini tanrılaştırmıştır.

ÇKP dini baltalarken aynı zamanda geleneksel kültürü de yok etmiştir. Geleneğin, erdemin ve ahlak kurallarının feodal, batıl ve gerici olduğunu ileri sürmüş ve onları devrim adı altında yok etmiştir. Büyük Kültür Devrimi sırasında, evli çiftlerin birbirlerini suçlaması, öğrencilerin

öğretmenlerini dövmesi, babalar ve oğulların birbirlerine sırtlarını dönmeleri, Kızıl Muhafızların masumları sebepsizce öldürmesi ve isyancıları dövmesi, parçalaması ve yağmalaması gibi yaygın çirkin olaylar Çin geleneklerini çiğnemiştir. Bunlar ÇKP'nin insan doğasını boğmasının doğal sonuçlarıdır.

Kendi rejimini kurduktan sonra, ÇKP azınlıkları kurdukları zengin ve renkli kültürlerini hiçe sayarak komünist liderliğine bağlılıklarını ilan etmeye zorlamıştır.

4 Temmuz 1989'da, sözde "Halkın Kurtuluşu Ordusu" Pekin'de bir çok öğrenciyi katletmiştir. Bu, Çin halkının Çin'in politik geleceğine olan umudunu tamamen kaybetmesine neden olmuştur. Bundan sonra, tüm halk dikkatini para kazanmaya çevirmiştir. 1999'dan bugüne kadar, ÇKP "Doğruluk, Merhamet ve Hoşgörü"ye karşı tavır alarak ve böylece ahlaki standartlarda hızlı bir düşüşe neden olarak vahşice Falun Gong'a zulmetmektedir.

Bu yeni yüzyılın başlangıcından beri, [vurguncularla gizli bir anlaşma içinde olan yozlaşmış ÇKP yetkilileri tarafından] yeni bir yasadışı toprak çevirme [6] mali ve maddi kaynakların ele geçirilmesi dizisi pek çok insanı yoksul ve evsiz bırakmaktadır. Haksızlığa uğrayarak hükümete başvuran kişilerin sayısı keskin bir şekilde artmakta ve sosyal çatışma yoğunlaşmaktadır. Polis ve silahlı kuvvetlerin şiddetli bir biçimde bastırdığı büyük ölçekli protesto gösterileri sıklaşmıştır. "Cumhuriyet" in faşist doğası fark edilir hale gelmiş ve toplum ahlaki vicdanını kaybetmiştir.

İnsanlar bugün hayat kadınlarıyla değil de yoksullarla alay ederken geçmişte Çin yurttaşları namuslu olmayı her şeyin üstünde tutmuşlardır. Çin'de insan doğasının ve ahlakının yok edilmesinin tarihi aşağıdaki şiirsel öyküde canlı olarak gösterilmektedir:

"50lerde insanlar birbirlerine yardım etti,
60larda insanlar birbirleriyle uğraştı,
70lerde insanlar birbirlerini dolandırdı,
80lerde insanlar sadece kendisini önemsemi,
90larda insanlar karşısına çıkan herkesten faydalandı."

6. İktidarın Askeri Yöntemlerle Ele Geçirilmesi, Ekonominin Tekelleştirilmesi ve Vahşi Politik ve Ekonomik Hırslar

ÇKP'ni kurmanın tek amacı askeri kuvvetle iktidarı ele geçirmek ve sonra devletin planlanmış bir ekonomi içerisinde tekelleri elinde tuttuğu devlet mülkiyeti sistemini oluşturmaktır. ÇKP'nin vahşi hırsı, basitçe para biriktiren sıradan şeytani mezhepleri çok çok aşmıştır.

Komünist Parti tarafından yönetilen bir sosyalist kamu mülkiyeti ülkesinde, büyük bir gücü elinde bulunduran Parti örgütleri, yani, Parti Komiteleri ve çeşitli seviyelerdeki şubeler normal devlet altyapısını yüklenmiştir ya da sahiptir. Parti örgütleri devlet mekanizmasını kontrol eder ve doğrudan hükümetlerin bütçelerinden farklı seviyelerde fon sağlar. ÇKP bir vampir gibi ulustan çok büyük bir miktarda para emmiştir.

II. ÇKP MezhebininVerdiği Büyük Zarar

Aum Shinri Kyo'nun (En Yüksek Hakikat) sarin sinir gazıyla insanları öldürmesi, Güneş Tapınağı'nın intiharla göğe yükselmesi ya da Jim Jones'un "Halkın Tapınağı"nın 900 müridinin toplu intiharı gibi olaylardan bahsedildiğinde, herkes korku ve nefretle titrer. Fakat ÇKP bin kez daha kötü suçlar işleyen, sayısız hayata zarar veren şeytani bir mezheptir. Bu yüzden sıradan mezheplerin sahip olmadığı aşağıdaki kendine has özelliklere sahiptir.

Şeytani Mezhep Bir Devlet Dini Haline Gelmiştir

Çoğu ülkede, eğer bir dini kabul etmezseniz, hala bu dinin literatürünü okuma ya da ilkelerini dinleme zorunluluğu olmadan mutlu bir hayat sürdürebilirsiniz. Fakat Çin topraklarında, ÇKP iktidarı ele geçirdikten sonra bu şeytani mezhebi bir devlet dinine çevirdiği için, bir kişinin ÇKP mezhebinin öğretilerine ve propagandasına sürekli olarak maruz kalmadan yaşaması imkansızdır.

ÇKP politik vaazlarını vermeye anaokulu ve ilkokuldan başlamaktadır. Bir kişi Politik Sınavı geçmeden yüksek öğrenimine devam edemez yada terfi edemez. Politik Sınav'ın hiçbir sorusu bağımsız düşünceye izin vermez. Sınava girenler ÇKP'nin standart cevaplarını ezberlemek zorundadırlar. Talihsiz Çinliler ÇKP'nin vaazlarını gençken bile tekrar etmek ve beyinlerini tekrar tekrar yıkamak zorundadırlar. Bir memur hükümette daha yüksek bir mevkiye terfi ettirileceğinde, ÇKP üyesi olsun olmasın, Parti Okulu'na devam etmek zorundadır. Parti Okulu'ndan mezun olma gereklerini yerine getirmeden terfi ettirilmemektedir.

Komünist Parti'nin devlet dini olduğu Çin'de, farklı görüşlerden grupların varlığına izin verilmemektedir. ÇKP tarafından göstermelik bir şekilde kurulan "demokratik partiler" ve yeniden biçimlendirilmiş "Üç-Kendi Kilisesi" (yani, kendi kendini yönetme, kendi kendini destekleme ve kendi kendini çoğaltma) resmi olarak ÇKP'nin liderliğini tanımak zorundadır. ÇKP'ne sadakat, ÇKP'nin mezhepsi mantığına göre, herhangi başka bir inancı göz önünde bulundurmadan önce birincil önceliktir.

Sosyal Kontroller Aşırıya Kaçmaktadır

Bu kötü ruhlu mezhep bir devlet dini haline gelmiştir, çünkü ÇKP tam bir sosyal kontrole sahiptir ve bireyleri özgürlükten yoksun bırakmıştır. ÇKP, özgürlüğün bir temeli olan özel mülkiyetten insanları mahrum bıraktığından bu yana, eşi görülmemiş bir kontrol uygulamaktadır. 1980'lerden önce kentsel alanlarda yaşayan insanlar sadece Parti-kontrollü teşebbüslerde çalışarak hayatlarını kazanmaktaydılar. Kırsal alanlarda çiftçiler Parti'nin komünlerine ait çiftliklerde yaşamak zorundaydılar. Kimse ÇKP'nin kontrolünden kaçamazdı. Çin gibi sosyalist bir ülkede Parti örgütleri- merkezi hükümetten köyler ve yöreler dahil toplumun her seviyesinin köklerine kadar- her yeredir. Parti komiteleri ve her seviyedeki şubeler sayesinde, ÇKP toplum üzerinde mutlak bir kontrol sağlamıştır. Böyle bir katı kontrol bireysel özgürlüğü tamamen baltalamaktadır- hareket özgürlüğü (konut kayıt sistemi), konuşma özgürlüğü (500.000 sağcıya ÇKP tarafından işkence edilmiştir, çünkü serbestçe konuşmuşlardır), düşünce özgürlüğü (Lin Zhao ve Zhang Zhixin [7] ÇKP hakkında şüpheleri

oldukları için öldürülmüşlerdir) ve bilgi edinme özgürlüğü (yasak kitapları okumak yada “düşmanların radyo istasyonları”nı dinlemek yasasıdır; internet de izlenmektedir.)

ÇKP'nin şu anda özel mülkiyete izin verdiği söylenebilir, fakat unutulmamalıdır ki bu reform ve açıklık politikası sadece sosyalizmin insanların yiyecek yemek bulamadıkları ve ulusal ekonominin çökmenin eşiğine geldiği noktada zorunlu olarak gerçekleşmiştir. ÇKP kendisini yok olmaktan korumak için bir geri adım atmalıydı. Ne var ki, reform ve açıklıktan sonra bile ÇKP halk üzerindeki kontrolünü hiçbir zaman esnetmemiştir. Falun Gong uygulayıcılarına karşı devam eden vahşi kovuşturma sadece Komünist Parti tarafından kontrol edilen bir ülkede vuku bulabilirdi. ÇKP istediği gibi ekonomik bir dev olabilse, Çin halkı üzerindeki kontrolünü yoğunlaştırmak isteyeceği kesindir.

Şiddeti Savunmak ve Hayatı Küçümsemek

Neredeyse bütün kötü mezhepler müritlerini kontrol eder ve dış baskılara şiddet kullanarak direnir. Fakat, çok azı ÇKP'nin aldırmadan kullandığı şiddet araçlarına başvurmuştur. Bütün dünyadaki kötü mezheplerin sebep olduğu ölüm sayısının toplamı bile ÇKP tarafından öldürülen insan sayısı ile karşılaştırılmaz. ÇKP mezhebi insanlığı amacını gerçekleştirebilmek için sadece bir araç olarak görmektedir, öldürmek de bu amaca hizmet eden başka bir araçtır. ÇKP'nin destekçileri, üyeleri ve liderleri dahil herkes onun zulmünün hedefi olabilir.

ÇKP, Komünist Parti'nin vahşiliğinin ve hayata olan saygısızlığının tipik bir örneği olan Kamboçya Khmer Rouge'un gelişmesine yardımcı olmuştur. Mao Zedong'un öğretilerinden ilham alarak ve kılavuzluğundan yararlanarak, üç yıl sekiz aylık hakimiyeti sırasında, Pol Pot tarafından yönlendirilen Kamboçya Komünist Partisi iki milyon insanı- bu küçük ülkenin bütün nüfusunun dörtte biri- “özel mülkiyet sistemini ortadan kaldırmak” için kesmiştir. Ölenlerin 200.000'den fazlası Çin kökenlidir.

Komünist Parti tarafından işlenen suçları anmak ve kurbanların hatırlanmasını sağlamak için Kamboçya, Khmer Rouge'un rezilliklerinin belgelendiği ve sergilendiği bir müze kurmuştur. Müze daha önce bir Khmer Rouge hapisanesiydi. Başlangıçta bir lise olan bina, Pol Pot tarafından vicdan mahkumlarıyla özel olarak ilgilenmek için kullanılan S-21 Hapishanesi'ne dönüştürülmüştür. Pek çok entelektüel buraya kapatılmış ve ölene kadar işkence görmüştür. Hapishane binaları ve çeşitli işkence aletlerinin yanında kurbanların öldürülmeden önce çekilen siyah-beyaz fotoğrafları da sergilenmektedir. Belgelenen pek çok korkunç işkence vardır: boğazlar kesilmiş, beyinler delinmiş, bebekler yere atılmış ve öldürülmüş, vs. Bütün bu işkence yöntemleri, söylentilere bakılırsa ÇKP'nin Khmer Rouge'u desteklemek için gönderdiği “uzmanlar ve teknik profesörler” tarafından öğretilmiştir. ÇKP hatta, dökümantasyon ya da eğlence için, mahkumların öldürülmeden önce fotoğraflarını çekmekte uzmanlaşmış fotoğrafçıları bile eğitmiştir.

Tam olarak bu S-21 Hapishanesi'nde, Kamboçya Komünist Partisi'nin liderleri için besleyici yemekler yapmak amacıyla insanların beyinlerini çekip çıkaran bir kafa-delici makine icat edilmiştir. Vicdan mahkumları kafa-delici makinenin önünde bir sandalyeye bağlanmaktadır. Kurban aşırı derecede korkmuş bir halde otururken, hızla dönen delici matkap kafanın arkasından hızla girip kurban ölmeden önce hızlı ve etkili bir biçimde beyini çekip çıkarmaktadır.

III. Komünist Parti Mezhebinin Doğası

Komünist Parti'yi bu kadar zorba ve kötü yapan nedir? Bu Komünist Partisi hayaleti dünyaya, tüyler ürpertici bir misyonla gelmiştir. *Komünist Manifesto*'nun sonuna doğru çok ünlü bir paragrafı vardır,

Komünistler görüşlerini ve amaçlarını gizlemeyi küçük görürler. Onlar amaçlarına sadece varolan bütün sosyal koşulların fiziksel güç kullanılarak devrilmesiyle ulaşabileceklerini ilan ederler. Bırakın yöneten sınıf Komünist Devrim karşısında korkuyla titresin. İşçi sınıfının zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi yoktur. Karşılarında yenilecek bir dünya vardır.

Bu hayaletin misyonu, eski dünyayı paramparça etmek, “özel mülkiyeti ortadan kaldırmak”, “burjuvazinin karakterini, bağımsızlığını ve özgürlüğünü yok etmek”, sömürüden kurtarmak, aileleri ortadan kaldırmak ve işçi sınıfının dünyayı yönetmesini sağlamak için şiddet kullanarak insan toplumuna açıkça meydan okumaktır.

“Dövmeye, parçalamaya ve soymaya” olan isteğini açıkça duyuran bu politik parti, sadece bakış açısının kötü olduğunu inkar etmemekte, aynı zamanda *Komünist Manifesto*'da kendini beğenmiş bir biçimde “Komünist devrim geleneksel ilişkilerden en radikal biçimde kopmadır; hiç kuşku yok ki onun gelişmesi geleneksel fikirlerden en radikal kopmayı içermektedir” demektedir.

Geleneksel düşünceler nereden gelmektedir? Ateist doğa yasasına göre, geleneksel düşünceler doğal olarak doğanın ve toplumun yasalarından gelmektedir. Onlar evrenin sistematik hareketlerinin sonuçlarıdır. Fakat Tanrı'ya inananlara göre, insan gelenekleri ve ahlaki değerleri Tanrı tarafından verilmiştir. Kaynağı ne olursa olsun, en temel insan ahlaklılığı, davranış kuralları ve iyi ile kötüyü birbirinden ayırma standartları göreceli olarak değişmezdir. Eğer insanoğlu ahlak kurallarını ve iyi ile kötüyü yargılama standartlarını kaybederse, bir hayvana dönüşmez mi? Komünist Manifesto “geleneksel fikirlerden temel olarak kopacağını” ilan ettiğinde, insan toplumunun normal varlığının altındaki temeli tehdit etmektedir. Komünist Parti insanoğluna yıkım getiren kötü bir mezhep haline gelmeye kararlıdır.

Komünist parti için yol gösterici ilkeleri ortaya koyan bütün *Komünist Manifesto* belgesi, aşırı beyanlarla doludur, fakat içinde en küçük bir nezaket ve hoşgörü yoktur. Marx ve Engels dialektik materyalizmle sosyal gelişmenin yasasını bulduklarını düşünmüşlerdir. Bu nedenle, ellerindeki “hakikat”le her şeyi sorgulamış ve her şeyi inkar etmişlerdir. Komünizmin illüzyonlarını insanlara inatçı bir şekilde zorla kabul ettirmişler ve varolan sosyal yapıları ve kültürel temelleri yok etmek için şiddet kullanmayı savunmaktan geri durmamışlardır. *Komünist Manifesto*'nun yeni doğmuş Komünist Parti'ye getirdiği şey, cennetin yasalarına karşı çıkan, insan doğasını öldüren ve kendini beğenmiş, aşırı bencil ve sınırlanmamış olarak ortaya çıkan kötü bir hayalettir.

IV. Komünist Parti'nin Kıyamet Günü Teorisi- Parti'nin Sonunun Gelmesinden Korkmak

Marx ve Engels Komünist Parti'ye kötü bir ruh aşılamışlardır. Lenin Rusya'da Komünist Parti'yi kurmuş ve şiddet kullanarak Şubat Devrimi [8] sonrasında kurulan geçici hükümeti devirmiş, Rusya'daki burjuva devrimini durdurmuş, hükümetin kontrolünü eline almış ve Komünist mezhep için bir basamak sağlamıştır. Fakat, Lenin'in başarısı işçi sınıfının dünyayı yenmesini sağlayamamıştır. Tam tersine, Komünist Manifesto'nun ilk paragrafının söylediği gibi "Eski Avrupa'nın bütün güçleri bu hayaleti kovmak için kutsal bir ittifak içine girmiştir.." Komünist Parti kurulur kurulmaz yaşamını sürdürebilme krizi ile karşılaşmış ve herhangi bir zamanda ortadan kaldırılmaktan korkmuştur.

Ekim Devrimi'nden [9] sonra, Rus Komünistler yada Bolşevikler insanlara barışı yada ekmeği değil sadece vahşice öldürmeyi getirmişlerdir. Ön saflar savaşı kaybetmiş ve devrim toplumdaki ekonomiyi daha da kötüleştirmiştir. Bu sebeple, insanlar isyan etmeye başlamışlardır. İç savaş bütün ulusa hızlı bir şekilde yayılmış ve çiftçiler şehirlere yiyecek sağlamayı reddetmişlerdir. Don Nehri'nin yakınlarında Kazaklar arasında tam bir ayaklanma çıkmış; Kızıl Ordu'yla girdikleri çatışmada vahşice kan dökülmüştür. Bu çatışmada ortaya konan barbar ve vahşi kıyımın doğası, Şolohov'un "Tikhii Don" ve onun diğer Don nehri hikayeleri gibi edebi eserlerde görülebilir. Eski Beyaz Ordu Amiralisi Aleksandır Vasiliyeviç Kolçak ve General Anton Denikin tarafından yönetilen askerler, bir noktada Rus Komünist Partisi'ni neredeyse devirmiştir. Yeni doğmuş bir politik güç olarak bile, Komünist Parti'ye neredeyse bütün ulus karşı çıkmıştır, çünkü belki de Komünist mezhep halkın kalbini kazanmak için fazla kötüdür.

Çin Komünist Partisi'nin deneyimleri de Rus Komünist Partisi'ninkilere benzemektedir. "Mari Olayı"ndan ve "12 Nisan Katliamı"ndan [10] Çin Komünistleri tarafından kontrol edilen alanlarda beş kez bastırılmaya ve en sonunda 25.000 kilometrelik (15.600 mil) "Uzun Yürüyüş" yapmaya zorlanmaya kadar – ÇKP her zaman ortadan kaldırılma kriziyle karşı karşıya kalmıştır.

Komünist Parti eski dünyayı

etmemek için Çin Komünist Partisi'ne katılmak istiyorum.” (Bknz. ÇKP Anayasası, Birinci Bölüm, Altıncı Madde)

ÇKP bu bir mezhebe bağlanır gibi Parti'ye kendini adama ruhuna “Parti doğası hissi” demektedir. O, bir ÇKP üyesinden herhangi bir zamanda bütün kişisel inançlarını ve ilkelerini terk etmeye hazır olmasını ve Parti'nin ve liderin iradesine mutlak surette itaat etmesini istemektedir. Eğer Parti sizden nazik olmanızı isterse, o zaman nazik olmalısınız; eğer Parti kötülük yapmanızı isterse, o zaman kötülük yapmalısınız. Aksi takdirde, güçlü bir “Parti doğası hissi” göstermeyerek Parti üyesi olmanın gereklerini yerine getirmemiş olursunuz.

Mao Zedong “Marksist felsefe bir mücadele felsefesidir” demiştir. “Parti doğası hissi”ni geliştirmek ve sürdürmek için, ÇKP Parti içinde periyodik mücadele mekanizmasına başvurmaktadır. ÇKP sürekli olarak Parti içinde ve dışında acımasız mücadeleler başlatarak muhaliflerini elemiş ve kızıl terörü yaratmıştır. Aynı zamanda, ÇKP sürekli olarak Parti üyelerini tasfiye etmekte, mezhep türü kurallarını daha katı hale getirmekte ve Parti'nin savaşma kapasitesini arttırmak için üyelerinin “Parti doğası”na karşı doğal yeteneklerini geliştirmektedir. Bu ÇKP'nin hayatta kalma süresini uzatmak için kullandığı en değerli silahtır.

ÇKP liderleri arasında Mao Zedong, Parti içinde bu değerli acımasız mücadele silahını kullanmakta en yetenekli olan kişidir. Böyle bir mücadelenin acımasızlığı ve yöntemlerinin kötülüğü Çin Komünistlerinin kontrol ettiği alanlarda- bunlar “Sovyet Bölgesi” diye adlandırılırdı- 1930larda başlamıştır.

1930'da Mao Zedong, Jiangxi Eyaleti'ndeki Sovyet bölgesinde, Anti-Bolşevik Kurulu'nun yada AB Kurulu'nun tasfiyesi olarak bilinen, tam bir devrimci terör başlatmıştır. Binlerce Kızıl Ordu askeri, Parti ve Birlik üyeleri ve Komünist üstlerindeki siviller acımasızca öldürülmüştür. Olaya Mao'nun despotça kontrolü neden olmuştur. Mao Jiangxi'deki Sovyet bölgesini kurduktan hemen sonra, Li Wenlin tarafından yönetilen yerel Kızıl Ordu ve güneybatı Jiangxi'deki Parti örgütlerinin meydan okumasıyla karşılaşmıştır. Mao burnunun dibinde herhangi bir örgütlü gücün bulunmasına tahammül edememiş ve muhalif olduklarından şüphelendiği Parti üyelerini aşırı yöntemlerle bastırmıştır. Tasfiye için acımasız bir atmosfer yaratmak amacıyla Mao, doğrudan kontrolü altındaki askerlerle başlamaktan kaçınmamıştır. Kasım sonundan Aralık ortasına kadar, İlk Cephe Kızıl Ordusu “hızlı bir askeri tasfiye” geçirmiştir. Ordudaki her seviyede, tümen, alay, tabur, bölük ve müfreze dahil, toprak sahibi yada zengin köylü ailelerinden gelen Parti üyelerini ve şikayeti olanları tutuklayan ve öldüren karşı-devrimcileri tasfiye etme örgütleri kurulmuştur. Bir aydan kısa bir süre içinde, 40.000'den fazla Kızıl Ordu askeri arasından 4.400'ü 10'dan fazlası yüzbaşı olmak üzere (AB Kurulu yüzbaşları) AB Kurulu elemanları olarak adlandırılmış; hepsi öldürülmüştür.

Devam eden süreçte, Mao Sovyet Bölgesi'ndeki muhalifleri cezalandırmaya başlamıştır. Aralık 1930'da, İlk Cephe Kızıl Ordusu'nun Genel Politik Departmanının Genel Sekreteri ve Tasfiye Komitesi'nin Başkanı Li Shaojiu'ya Genel Sınır Komitesi'ni temsil etmesini ve Komünist hükümetin bulunduğu Jiangxi Eyaleti'ndeki Futian şehrine gitmesini emretmiştir. Li Shaojiu Eyalet Hareketi Komitesi'nin üyelerini ve içinde Duan Liangbi ve Li Baifang'ın bulunduğu sekiz 20. Kızıl Ordu başkomutanını tutuklamıştır. Bedeni dövme ve yakma gibi pek çok işkence yöntemi kullanmıştır- bu şekilde işkence gören kişilerin bütün bedeninde yaralar vardır, parmakları kırılmıştır, her yerinde yanıklar vardır ve hareket edememektedirler.

O zamanki belgesel kanıtlara göre, kurbanların haykırıları gökyüzünü delip geçecek kadar yüksektir; vahşi işkence yöntemleri aşırı bir biçimde insanlık dışıdır.

8 Aralık'ta, Li Baifang, Ma Ming ve Zhou Mian'ın eşleri gözaltındaki kocalarını ziyarete gitmişler, fakat onlar da AB Kurulu'nun üyeleri olarak tutuklanmış ve vahşice işkence görmüşlerdir. Şiddetli bir şekilde dövülmüş, bedenleri ve cinsel organları yakılmış ve göğüsleri bıçakla kesilmiştir. Acımasız işkence altında, Duan Liangbi, Li Wenlin, Jim Wanbang, Liu Di, Zhou Mian, Ma Ming ve diğerleri AB Kurulu'nun liderleri olduğunu ve Kızıl Ordu okullarında pek çok AB Kurulu üyesi olduğunu itiraf etmiştir.

Futian'daki şiddetli AB Kurulu tasfiyesinde, 7 Aralıktan 12 Aralık akşamına kadar, sadece beş gün içinde, Li Shaojiu ve diğerleri AB Kurulu üyesi olduğunu iddia ettikleri 120'den fazla kişiyi ve düzinelerce baş karşı-devrimciyi tutuklamıştır; bunların 40'tan fazlası öldürülmüştür. Li Shaojiu'nun acımasız hareketleri sonunda 12 Aralık 1930'da Sovyet Bölgesi'ni hayretler içinde bırakan "Futian Olayı"ni ateşlemiştir. (Gao Hua'nın *Mao Zedong'un Jiangxi Eyaleti Sovyet Bölgesi'ndeki "AB Kurulu" Tasfiyesi'nin Tarihsel İncelemesi*'nden)

Sovyet Bölgesi'nden Yan'an a kadar Mao, mücadele teorisi ve pratiğine güvenmiş ve yavaş yavaş kendi mutlak Parti liderliğini kurmuştur. ÇKP 1949'da iktidara geldiğinde, Mao bu tarz parti-içi mücadelelere devam etmiştir. Örneğin, 1959'da Lushan'da düzenlenen Sekizinci ÇKP Merkezi Komitesi toplantısının sekizinci tam oturumunda, Mao Zedong Peng Dehuai üzerine ani bir saldırı başlatmış ve onu yerinden etmiştir[12]. Konferansa katılan bütün merkezi liderlerden bir tavır almaları istenmiş; farklı görüşler ifade etmeye cesaret eden birkaçı, Peng Dehuai anti-parti bloğu olarak etiketlenmiştir. Kültür Devrimi sırasında, ÇKP'nin Merkez Komitesi'nin kıdemli kadroları birbiri ardına cezalandırılmıştır, fakat hepsi savaşmadan yenilgiyi kabul etmişlerdir. Kim Mao Zedong'a karşı bir kelime etmeye cesaret edebilirdi ki? ÇKP her zaman katı disiplini, Parti'ye bağlılığı ve hiyerarşi'nin liderine mutlak itaati gerektiren örgütsel ilkeleri vurgulamıştır. Böyle bir parti doğası sürekli politik mücadelelerle yerleştirilmiştir.

Kültür Devrimi sırasında, eskiden bir ÇKP lideri olan Li Lisan, tahammül sınırlarına getirilmiştir. 68 yaşında, ayda ortalama yedi kez sorgulanmıştır. Karısı Li Sha'ya bir "Sovyet revizyonist" ajanı gibi davranılmış ve çoktan hapse yollanmıştır; nerede olduğu bilinmemektedir. Li, başka çaresi olmadığı için çok miktarda uyku hapı alıp intihar etmiştir. Ölmeden önce, Li Lisan Mao Zedong'a gerçekten "Parti doğası hissi"ni yansıtan bir mektup yazmıştır ki Parti doğasına göre bir ÇKP üyesi ölümün kenarında bile olsa vazgeçmeye cesaret edemez:

Başkan,

Ben şu anda intihar ederek Parti'ye ihanet etme yoluna adım atıyorum ve suçumu savunmanın hiçbir yolu yok. Sadece tek bir şey var, bütün ailem ve ben hiçbir zaman düşman devletlerle işbirliği içine girmedik. Sadece bu konuda, merkezi hükümetten gerçeği araştırmasını ve incelemesini ve doğru bilgiye dayanan sonuçlara varmasını talep ediyorum...

Li Lisan

22 Temmuz, 1967 [13]

Mao Zedong'un mücadele felsefesi Çin'i yavaş yavaş eşi görülmemiş bir felakete sürüklerken, bir zamanlar "her yedi yada sekiz yılda bir" geniş bir alana yayılan bu tür bir politik kampanya ve parti-içi mücadele ÇKP'nin hayatta kalmasını garantilemiştir. Her zaman bir kampanya vardır, yüzde beşlik bir azınlığa zulmedilir ve kalan yüzde 95'in Parti'nin temel çizgisine itaatkar bir şekilde bağlanması sağlanır, böylece Parti örgütünün birleştirici gücü ve yok etme kapasitesi artar. Bu mücadeleler ayrıca vicdanından vazgeçmek istemeyen "tereddüt eden" üyeleri elemiş ve direnmeye cesaret edenlere saldırmıştır. Bu mücadele mekanizması sayesinde, mücadele etmek için çok istekli olan ve mafya vari yöntemleri kullanmayı en iyi beceren üyeler kontrolü ellerine almıştır. ÇKP mezhebi liderlerinin hepsi mücadele deneyimi bakımından zengin ve Parti ruhuyla dolu korkusuz insanlardır. Böyle bir acımasız mücadele onu yaşayanlara bir "kan dersi" verir ve şiddetli bir beyin yıkamaya neden olur. Aynı zamanda, mücadele isteğini güçlendirerek, hayatta kalmasını garantileyerek ve onu mücadeleden vazgeçen ılımlı bir grup olmaktan kurtararak sürekli olarak ÇKP'ni canlandırmaktadır.

ÇKP tarafından talep edilen bu tür bir parti doğası tam olarak ÇKP'nin mezhep doğasından gelir. Hedefini gerçekleştirmek için, ÇKP bütün geleneksel ilkeleri terk etmeye ve onu engelleyen herhangi bir güçle savaşmak için tereddüt etmeden her yola başvurmaya kararlıdır. Bu yüzden bütün üyelerini Parti'nin kalpsiz, adaletsiz ve güvenilmez maşası haline getirmek için eğitmek ve köleleştirmek zorundadır. ÇKP'nin bu doğası insan toplumuna ve geleneklerine olan nefretinden, kendini yanlış değerlendirmesinden ve aşırı bencilliğinden ve diğer insanların hayatlarını küçümsemesinden kaynaklanmaktadır. Sözde idealini gerçekleştirmek amacıyla, ÇKP, dünyayı paramparça etmek ve bütün muhaliflerini ortadan kaldırmak için her şeyi göze alarak şiddet kullanmıştır. Böyle bir şeytani mezhep vicdanlı insanların muhalefetiyle karşılaşacaktır, bu yüzden insanları kendi şeytani öğretilerine inandırmak için onların vicdanını ve iyiliksever düşüncelerini ortadan kaldırmak zorundadır. Bu yüzden, hayatta kalmasını garantilemek için, ÇKP ilk başta insanların vicdanını, iyiliksever düşüncelerini ve ahlaki standartlarını yok etmeli ve onları evcil kölelere ve aletlere çevirmelidir. ÇKP'nin mantığına göre, Parti'nin hayatı ve çıkarları her şeyden üstündür; hatta Parti üyelerinin toplu çıkarından da üstündür, bu yüzden herhangi bir Parti üyesi kendini Parti için feda etmeye hazır olmalıdır.

ÇKP'nin tarihine bakarsak, Chen Duxiu ve Qu Qiubai gibi geleneksel entelektüellerin bakış açısına sahip olan yada Hu Yaobang ve Zhao Ziyang gibi hala halkın çıkarlarını gözetken yada Zhu Rongji gibi memurları temizlemeye ve halka gerçek hizmeti getirmeye kararlı bireyler-Parti'ye ne kadar katkıda bulunmuş olursa olsunlar ve kişisel hırslardan ne kadar arınmış da olsalar, kaçınılmaz bir şekilde tasfiye edilmişler, bir kenara itilmişler yada Parti'nin çıkarları ve disiplinleriyle sınırlanmışlardır.

Mücadeleyle geçen pek çok yıldan sonra iliklerine işleyen Parti doğası hissi yada Parti'ye karşı olan doğal yetenekleri onları kritik anlarda uzlaşmaya ve vazgeçmeye itmektedir, çünkü bilinçaltılarında, Parti'nin hayatta kalması en büyük faydadır. Onlar Parti'nin hayatta kalmasına vicdanlı ve merhametli düşüncelerle karşı çıkmak yerine, daha çok kendilerini feda ederler ve Parti içindeki şeytani gücün cinayetlerini izlerler. Bu tam olarak ÇKP'nin mücadele mekanizmasının sonucudur: o, iyi insanları kullandığı aletlere dönüştürür ve Parti doğasını insan vicdanını olabildiği kadar çok sınırlamak ve hatta yok etmek için kullanır. ÇKP'nin düzinelerce "hat mücadelesi", en yüksek seviyedeki 10'dan fazla Parti liderini yada belirlenmiş halefini yerinden etmiştir; en yüksek Parti liderlerinin hiç birinin sonu iyi olmamıştır. Mao Zedong 43 yıl boyunca Parti'nin kralı olmasına rağmen, ölümünden kısa bir

süre sonra, karısı ve yeğeni hapse konulmuştur ve bu da bütün Parti tarafından Maoizmin büyük zaferi olarak alkışlanmıştır. Bu bir komedi midir yoksa fars mı?

ÇKP politik gücü ele geçirdikten sonra, parti-içi savaşıardan Parti dışındaki mücadelelere kadar bitmeyen politik kampanyalar başlamıştır. Bu Mao döneminde böyledir ve Mao sonrası “reform ve açıklık” döneminde de değişmemiştir. 1980’ler de insanlar düşüncelerinde çok hafif bir miktarda özgürlüğe sahip olmaya başladıklarında, ÇKP mutlak liderliğini sürdürmek için “Burjuva Serbestliğine Muhalefet” kampanyası başlatmış ve “Dört Temel İlke” [14] ileri sürmüştür. 1989’da, barışçıl bir şekilde demokrasi isteyen öğrenciler kanlı bir şekilde bastırılmıştır, çünkü ÇKP demokratik isteklere izin vermemektedir. 1990’lar Doğruluk, Merhamet ve Hoşgörü’ye inanan Falun Gong uygulayıcılarının sayısında hızlı bir artışa tanık olmuştur, fakat onlar 1999’da başlayan soykırımsal bir zulümle karşılaşmışlardır, çünkü ÇKP insan doğasına ve iyiliksever düşüncelere tahammül edememektedir. O, insanların vicdanlarını yok etmek ve kendi iktidarını sağlama almak zorundadır. 21.yüzyıla girildiğinden beri, internet bütün dünyayı birbirine bağlamıştır, fakat ÇKP online liberalleri tuzağa düşürmek amacıyla ağ blokajları kurmak için büyük miktarda para harcamıştır, çünkü ÇKP insanların serbestçe bilgi edinmelerinden çok korkmaktadır.

VI. ÇKP Şeytani Mezhebinin Yozlaşması

ÇKP şeytani mezhebi esasen insan doğasına ve cennetin ilkelerine karşı olarak yönetimini sürdürmektedir. ÇKP kibri, kendini her şeyden önemli görmesi, bencilliği ve acımasız dizginsiz hareketleriyle tanınmaktadır. Sürekli olarak ülkeye ve halka felaketler getirmektedir, yine de hiçbir zaman hatalarını kabul etmemekte ve gerçek doğasını halka göstermemektedir. ÇKP kontrolünü sürdürmenin yolu olarak gördüğü sloganlarını ve etiketlerini değiştirmekte hiçbir zaman tereddüt etmemiştir. İktidarda kalmak için ahlakı, adaleti ve insan hayatını hiçe sayarak her şeyi yapacaktır.

Bu şeytani mezhebin kurumsallaşması ve toplumsallaşması onu çöküşe götürmektedir. İktidarın merkezileşmesinin bir sonucu olarak kamuoyu susturulmuş ve mümkün olan bütün denetim mekanizmaları yok edilmiş ve ÇKP’nin yolsuzluğa kaymasını ve dağılmasını engelleyecek hiçbir güç kalmamıştır.

Bugün ÇKP dünyada iktidardaki en büyük “soyguncu ve rüşvetçi parti”dir. Çin’deki resmi istatistiklere göre, Parti yada hükümetteki 20 milyon resmi görevli, memur yada kadro arasından 20 yıl boyunca, 8 milyonu rüşvetten suçlu bulunmuş ve parti veya hükümet yönetmeliklerine göre disiplin cezasına çarptırılmış yada cezalandırılmıştır. Eğer belirlenemeyen rüşvet yiyici memurlar da dikkate alınırsa, içlerinden sadece küçük bir kısmının soruşturulup ortaya çıkarıldığı bu oran yaklaşık üçte ikiye çıkmaktadır.

Rüşvet yeme ve gasp etme yoluyla maddi çıkarlar elde etmek, bugün ÇKP’nin birliği için en kuvvetli birleştirici güçtür. Rüşvet yiyici memurlar, ÇKP olmadan kişisel kazanç için çalışma olanakları kalmayacağını ve ÇKP düşerse sadece güçlerini ve konumlarını kaybetmekle kalmayıp ayrıca soruşturma ile karşılaşacaklarını da bilmektedirler. ÇKP memurlarının perde arkası ilişkilerini ortaya döken *Cennetin Gazabı* adlı romanda, yazar Chen Fang, ÇKP’nin bir belediye ofisinde vekil yönetici olan Hao Xiangshou’nun ağzından ÇKP’nin en gizli sırlarını açıkça ve ayrıntılarıyla anlatmıştır, “yolsuzluk bizim politik gücümüzü sağlamlaştırmıştır.”

Çin halkı açıkça görmektedir ki, “yolsuzlukla savaşırsak, parti düşecektir; savaşmazsak, ulus yok olacaktır.” Fakat, ÇKP yolsuzlukla savaşmak için kendi sonunun gelmesini göze almayacaktır. Yapacağı şey, imajını zedelememek için birkaç rüşvetçiyi göstermelik olarak öldürmek olacaktır. Az sayıda yolsuz ögeyi ortadan kaldırma karşılığında hayatını birkaç yıl daha uzatacaktır. Bugün, ÇKP şeytani mezhebinin tek hedefi iktidarını korumak ve sona ermekten kaçınmaktır.

Bugünkü Çin’de etik kuralları ve ahlak tamamen yozlaşmıştır. Kalitesiz ürünler, hayat kadınları, uyuşturucular, memurlar ve çeteler arasında kurulan tezgahlar, organize suç sendikaları, kumar, rüşvet- her tür ahlaksızlık yaygınlaşmıştır. Pek çok yüksek mevkili memur korkmuş insanlardan zorla koruma parası alan grupların arka plandaki patronu iken, ÇKP bu ahlaki çürümeyi görmezden gelmektedir. Nanjing Üniversitesi’nde mafya ve suç örgütlerini araştıran bir uzman olan Cai Shaoqing, Çin’deki organize suç örgütü üye sayısının en azından bir milyon olduğunu tahmin etmektedir. Yakalanan her sendika figürü her zaman perde arkasındaki kimi hükümet görevlisi, kimi hakim, kimi polis olan yozlaşmış Komünistlerin adını vermektedir.

ÇKP Çin halkının vicdan ve ahlak sahibi olmasından korkmaktadır, bu yüzden halkın bir dine inanmasına yada düşünce özgürlüğüne sahip olmasına izin vermeye cesaret edememektedir. Bütün kaynaklarını, İsa’ya ve Tanrı’ya inanan yer altı Hristiyanları gibi ve Doğru, Merhametli ve Hoşgörülü olmaya çalışan Falun Gong uygulayıcıları gibi inançları olan iyi insanlara zulmetmek için kullanmaktadır. ÇKP, demokrasinin kendi tek partili iktidarını sona erdireceğinden korkmaktadır ve insanlara politik özgürlük vermeye cesaret edememektedir. Bağımsız liberalleri ve insan hakları savunucularını hızla hapsedmektedir. Buna karşılık insanlara sapkın bir özgürlük vermektedir. Politikayla ilgilenmediğiniz ve ÇKP’nin liderliğine karşı çıkmadığınız sürece, istediğiniz her şeyi, kötü ve etik kurallara aykırı olsa bile, yapabilirsiniz. Sonuç olarak ÇKP dramatik bir şekilde kötüye gitmekte ve Çin’deki toplumsal ahlak tehlike sinyalleri vererek keskin bir düşüş yaşamaktadır.

“Cennete giden yolu tıkamak ve cehennem kapısını açmak” Bu, ÇKP şeytani mezhebinin Çin toplumunu nasıl harap ettiğini en iyi anlatan sözdür.

VII. ÇKP’nin Kötü Yönetimi Üzerine Düşünceler

Komünist Parti Nedir?

Bu basit görünen sorunun basit bir cevabı yoktur. Kendini “halk için” çalışan politik bir parti olarak gösteren Komünist Parti aslında milyonlarca insanı aldatmıştır. Ama o bilinen anlamda bir politik parti değil, kötü hayaletin zararlı ve şeytani mezhebidir. Komünist Parti bu dünyada kendisini Parti örgütleriyle gösteren yaşayan bir varlıktır. Komünist Parti’yi gerçekten kontrol eden şey, içine giren kötü hayalettir ve Komünist Parti’nin şeytani doğasını belirleyen şey de bu kötü hayalettir.

Komünist Parti’nin liderleri, mezhebin rehberleri olarak hareket ederken sadece kötü hayaletin ve Parti’nin sözcüleri olarak hizmet ederler. İstekleri ve amaçları Parti’ninkiyle aynı çizgideyse ve onun tarafından kullanılabilirse, lider olarak seçilirler. Fakat Parti’nin

ihtiyaçlarını karşılayamayacak bir duruma geldiklerinde, insafsızca devrileceklerdir. Parti'nin mücadele mekanizması, sadece en kurnaz, en kötü ve en sert olanların Komünist Parti'nin rehberi olma konumunu sürekli olarak elinde tutmasını sağlamaktadır. Yaklaşık bir düzine mevkili parti liderinin gözden düşmesi bu argümanın doğruluğunu kanıtlamaktadır. Aslında, en yüksekteki Parti liderleri çok ince bir ip üzerinde yürümektedir. Ya Gorbaçov'un yaptığı gibi Parti çizgisinden ayrılıp tarihte iyi bir isim bırakacaklar ya da pek çok Parti genel sekreteri gibi Parti tarafından kurban edileceklerdir.

İnsanlar Parti'nin köleleştirme ve baskı altına alma hedefleridir. Parti yönetimi altında, insanlar Parti'yi reddetme hakkına sahip değildirler. Bunun yerine, Parti'nin liderliğini kabul etmeye ve Parti'yi güçlü tutma yükümlüğünü yerine getirmeye zorlanmaktadırlar. Ayrıca Parti tarafından baskı görme tehdidi altında düzenli olarak beyin yıkamaya maruz kalmaktadırlar. KP bütün ulusu bu Şeytani mezhebe inanmaya ve güçlendirmeye zorlamaktadır. Bu, bugün dünyada nadir görülen bir Őeydir ve biz KP'nin böyle bir baskıyı kurmaktaki eşsiz yeteneğini takdir etmek zorundayız.

Parti yeleri Parti'nin gövdesini doldurmak için kullanılan fiziksel bir yığındır. Aralarından pek çoğu dürüst ve naziktir hatta toplumsal hayatlarında çok başarılı olabilecek kişilerdir. Onların isimleri ve yetenekleri Parti'ye hizmet etmek için kullanılabiliceğinden, bunlar KP'nin ye yapmak istediği insanlardır. Diğer pek çok kişi, resmi görevli olup daha yüksek bir sosyal statüye sahip olmak istedikleri için, Parti'ye katılmak ve Şeytani varlığa yardım etmek için çok çalışmak zorundadırlar. Hayatlarında bir Şey başarmak istedikleri ve Komünist Parti yönetimi altında Parti'ye katılmadan bunu başaramayacaklarını fark ettikleri için Parti'ye katılmayı seçenler de vardır. Bazıları bir apartman dairesi deneği almak yada basitçe daha iyi bir imaj istedikleri için Parti'ye katılmışlardır. Bu yüzden on milyonlarca Parti yesi arasında iyi ve kötü insanlar vardır. Sebebi ne olursa olsun, bir kere Parti bayrağı önünde, bilerek yada bilmeyerek, sadakat yemini ettiyseniz, bu kendinizi gönüllü olarak Parti'ye adadığınız anlamına gelir. Sonra, haftalık politik çalışmalara katılarak beyin yıkama sürecine girersiniz. Parti'nin kendi fikirlerini aşılmasının bir sonucu olarak, Parti yelerinden önemli bir kısmının, eğer varsa, kendi fikirlerinden çok azı geriye kalacak ve KP'nin gövdesinde barınan kötü hayalet tarafından kolayca idare edilecektir. Kendileri de Parti'nin köleleştirdiği nüfusun bir parçası olmalarına rağmen, bu insanlar Parti içinde insan vücudunun hücreleri gibi işlev görecek ve Parti'nin varlığı için hiç durmadan çalışacaklardır. Daha da üzücü olan, "parti doğası" köleliğini bir kere kabul ettiğinizde, onu içinizden çıkarmak çok zor bir hale gelmektedir. Bir kere insani yn gösterirseniz, tasfiye edilir ya da zulüm görürsünüz. İsteseniz bile kendi kendinize Parti'den ekilemezsiniz, Parti, giriş-evet ve çıkış-hayır politikasıyla size bir hain gözüyle bakacaktır. Bu yüzden insanlar genellikle ikili bir doğa göstermektedir: politik hayatlarında Parti doğasını ve günlük hayatlarında insan doğasını.

Parti kadroları, Parti yeleri arasında gücü ellerinde tutan gruptur. Onların belli durumlarda, belli zamanlarda ve belli olaylarda iyi ile kötü arasında seçim yapma ve kendi kararlarını verme Őansları olabilir, fakat bir bütün olarak, Parti iradesine uymak zorundadırlar. Manda dikte eder: "Bütün Parti Merkezi Komite'ye itaat eder." Parti kadroları farklı düzeylerdeki liderlerdir, onlar Parti'nin belkemiğidir. Onlar da Parti için sadece araçtırlar. Geçmiş politik hareketler sırasında onlar da aldatılmış, kullanılmış ve kurban edilmişlerdir.

KP'nin temelde yatan kriteri, doğru rehberi takip edip etmediğini ve kendini adarken ne kadar iten olduğunu sınamaktır.

Neden İnsanlar Farkında Değiller?

ÇKP 50 yıldan fazla süren Çin'i yönetimi süresince gaddarca ve kötü bir şekilde hareket etmiştir. Fakat neden Çin halkı ÇKP'nin şeytani doğasını gerçekçi bir şekilde kavramaktan yoksundur? Bu Çinlilerin aptal olması yüzünden midir? Hayır. Çinliler dünyadaki en bilge uluslardan biridir ve zengin geleneksel kültürü ve 5000 yıllık mirası ile övünmektedir. Yine de Çin halkı memnuniyetsizliğini ifade etmekten tamamen korkar bir şekilde hala ÇKP iktidarı altında yaşamaktadır. Cevap, ÇKP tarafından uygulanan zihin-kontrolünde yatmaktadır.

Eğer Çin halkı ifade özgürlüğünü tadabilseydi ve ÇKP'nin iyi ve kötü yönlerini açıkça tartışabilseydi, Çinlileri çok daha önce ÇKP'nin gerçek şeytani doğasını görmüş ve kendilerini bu şeytani mezhepten kurtarmış olarak hayal edebilirdik. Maalesef, yarım yüzyıl önce ÇKP yönetiminin gelişyle Çin halkı ifade etme ve düşünce özgürlüğünü kaybetmiştir. 1957'de sağcı entelektüellere eziyet edilmesinin arkasındaki amaç, özgür ifadeyi sınırlamak ve halkın zihnini kontrol etmektir. Temel özgürlüklerden bu kadar yoksun bir toplumda, Marx ve Engels'in eserlerini içtenlikle çalışmış gençliğin çoğu, Kültür Devrimi sırasında ironik bir biçimde "Parti karşıtı hizip" olarak etiketlenmiş ve sonrasında eziyet görmüştür. ÇKP'nin doğrularını ve yanlışlarını tartışmak basitçe söz konusu bile olamaz.

Pek çok Çinli ÇKP'ne şeytani bir mezhep demeye bile cesaret edemez. Fakat, böyle bir iddia ortaya atılsa, Çin'de yaşamakta olanlar hem kendi deneyimlerinden hem de ailelerinin ve arkadaşlarının deneyimlerinden bu argümanı destekleyecek güçlü kanıtlar bulmakta zorlanmayacaklardır.

Çin halkı sadece düşünce özgürlüğünden mahrum değildir, aynı zamanda onlara Parti öğretileri ve kültürü aşılacaktır. Bu yüzden, insanların bütün duyabildikleri Parti övgüleridir ve zihinleri ÇKP'ni güçlendiren fikirlerden başka herhangi bir düşünce bakımından yoksullaştırılmıştır. Örneğin, Tiananmen katliamını ele alalım. 4 Temmuz 1989'da silahlar patladığında, pek çok insan içgüdüsel olarak çalılıkların arkasına saklanmaya koşmuştur. Dakikalar sonra, risklere rağmen, cesurca saklandıkları yerden çıkmışlar ve hep birlikte "Enternasyonel" şarkısını söylemişlerdir. Bu Çinliler aslında yürekli, masum ve saygıdeğerdirler yine de Komünist cinayetiyle karşı karşıya gelince, neden Komünist şükran ve sevinç duası olan "Enternasyonel" i söylemişlerdir? Parti kültürüyle yetişmiş olan bu acınacak insanların bütün bildiği Komünizm'dir. Tiananmen Meydanı'ndakiler "Enternasyonel"den ve Komünist Parti'yi öven birkaç şarkıdan başka bir şarkı bilmemektedirler.

Çıkış Yolu Nedir?

ÇKP kıyamet gününe doğru yaklaşmaktadır. Üzücü bir şekilde, ölmeden önce hala kaderini Çin ulusuna bağlamaya çalışmaktadır.

Ölmekte olan ÇKP görünür bir şekilde zayıflamakta ve halkın zihnindeki kontrolü gevşemektedir. İletişimin ve internet'in gelişmesiyle, ÇKP bilgiyi kontrol etmekte ve ifadeyi bastırmakta zorlanmaktadır. Ahlsız memurlar artan bir şekilde insanları yağmaladıkça ve bastırdıkça, halk ÇKP hakkındaki yanılsamalarından sıyrılmaya başlamaktadır ve çoğu sivil gösteriler yapmaya başlamıştır. ÇKP Falun Gong'a zulmederek sadece artan ideolojik kontrol hedefini gerçekleştirmekte başarısız olmamış, aynı zamanda mutlak insafsızlığını açığa

vurarak kendisini daha çok zayıflatmıştır. Bu elverişli an, insanların ÇKP hakkında yeniden düşünmesini sağlamış ve Çin ulusunun kendisini ideolojik kölelikten kurtarmasına ve kötü Komünist hayaletin kontrolünden tamamen çıkmasına imkan vermiştir.

50 yıl boyunca ÇKP'nin kötü yönetimi altında yaşamış olan Çin halkının şiddetli bir devrime değil; daha çok, ruhunu geri almaya ihtiyacı vardır. Bunu kendi kendine yardım ederek başarabilir ve bu hedefe doğru atılacak ilk adım ÇKP'nin şeytani doğasının farkına varmaktır.

İnsanlar devlet aygıtına bağlanmış Parti örgütlerini bir kenara bıraktıkları zaman, toplumun temel güçlerinden destek alarak sosyal sistemlerin bağımsız olarak işlemesine izin veren gün gelecektir. Diktatör Parti örgütünün gitmesiyle, hükümetin verimliliği gelişecek ve artacaktır. Ve o gün çok yakındır. Aslında, 1980'lerde Parti içindeki reformistler, Parti'yi hükümetin dışında tutmak için "Parti'yi hükümetten ayırma" düşüncesini savunmuşlardır. ÇKP içindeki bu reform çabaları yetersiz ve başarısız olmuşlardır, çünkü "mutlak Parti liderliği" ideolojisi tamamen reddedilmemiştir.

Parti kültürü, şeytani komünist mezhebinin hayatta kalması için vazgeçilmez bir ortamdır. ÇKP'nin insanların zihinlerindeki egemenliğini kaldırmak, ÇKP'nin devlet yönetimindeki egemenliğini tepeden tırnağa temizlemekten daha zordur, fakat böyle bir kaldırma komünizm kötülüğünü kökünden sökmenin tam olarak tek yoludur. Bu ancak Çin halkının kendi çabasıyla mümkün olabilir. Temizlenmiş zihinleriyle ve eski haline gelmiş insan doğasıyla, halk ahlakını geri kazanabilir ve Komünist olmayan makul bir topluma geçmekte başarılı olabilir. Bu şeytani egemenliğin tedavisi, onu insanların zihinlerinden silerek ve onu tepeden tırnağa temizleyerek ve böylece ona saklanacak bir yer bırakmayarak, kötü hayaletin doğasını ve zararlılığını tanımakta yatmaktadır. Kendisi bir ideolojiden başka bir şey olmadığı için Komünist Parti ideolojik kontrolün üzerinde durmaktadır. Bu ideoloji, bütün Çin halkı Komünist yanlışlığı zihinlerinde reddettiğinde, Parti kültürünü etkin bir biçimde sildiğinde ve kendi zihniyetlerini ve yaşamlarını şeytani komünist mezhebinin etkilerinden kurtardıklarında yok olacaktır. İnsanlar kendilerini kurtardıkça, ÇKP dağılacaktır.

Komünistler tarafından yönetilen uluslar yoksulluk, iktidarın tekelleşmesi ve eziyette birleşmektedir. Bu uluslardan geriye kalan Çin, Kuzey Kore, Vietnam ve Küba'dır. Onların da günleri sayılıdır.

Çin ulusunun tarihi görkeminden ilham alan Çin halkının bilgeliğiyle, komünizmin şeytani egemenliğinden kurtulmuş bir Çin, geleceği parlak bir ulus olacaktır.

Sonuç

ÇKP artık komünizme inanmamaktadır. Ruhu ölmüş fakat geriye gölgesi kalmıştır. Komünizmin sadece "derisi"ni miras olarak almıştır, fakat hala şeytani bir mezhep doğası ortaya koymaktadır: küstahlık, kendini beğenmişlik, bencillik ve vahşice yok etmekten zevk alma. ÇKP cennet yasasının Komünist inkarını miras almıştır ve onun insan doğasını reddi değişmemiş bir şekilde kalmıştır.

Bugün, ÇKP, "Parti egemenliği" yönetim biçimiyle birleşen kapalı örgütsel sistemini ve aynı zamanda bir devlet dini olarak işlev gören şeytani propagandayı kullanarak, yıllar geçtikçe ustalaştığı mücadele yöntemleriyle Çin'i yönetmeye devam etmektedir. Komünist Parti'nin

daha önce ana hatlarıyla belirtilen altı özelliği, bugünün ÇKP'sini sağlam bir biçimde “şeytani mezhep” tanımının içine yerleştirmiştir; o iyi hiçbir şey yapmamaktadır, sadece kötülük yapmaktadır.

Ölümüne yaklaştıkça, bu şeytani Komünist mezhep bozulma ve yozlaşma hızını arttırmaktadır. En çok sorun çıkaran şey ise onun inatçı bir şekilde Çin halkını da kendisiyle birlikte çürüme ve yozlaşmanın cehennem çukuruna çekmek için elinden geleni yapmasıdır.

Çinliler kendilerine yardım etmek zorundadırlar; düşünmek ve ÇKP'den kurtulmak zorundadırlar.

Notlar:

[1] “Leopar öldü, fakat geriye derisi kaldı” antik Çin kehanet kitabı, Shao Yong'un (1011-1077) *Erik Çiçeği Şiiri*'nden alınmıştır. Buradaki leopar, gerçekten şekil olarak koşan bir leopara benzeyen eski Sovyetler Birliği'nin coğrafi alanını anlatmaktadır. Eski Sovyetler Birliği'nin yıkılmasıyla, komünist sistemin özü, Çin Komünist Partisi tarafından miras alınan “deri”yi (biçimi) geride bırakarak parçalanmıştır.

[2] Çin Halk Cumhuriyeti Anayasası (resmi çeviri, 1999)

[3] “AB Kurulu” olayı, Mao'nun ÇKP kontrolündeki alanlarda gücünü pekiştirme çabasıyla Jiangxi Eyaleti'ndeki binlerce parti üyesini, Kızıl Ordu askerini ve masum sivili öldürmeyi emrettiği, 1930'daki “Anti-Bolşevik Kurulu” operasyonunu anlatmaktadır.

[4] Mao'nun “Hunan'daki Köylü Hareketi Soruşturması Üzerine Bir Rapor” undan (1927).

[5] Tai (Taishan) Dağı, Çin'in Shandong Eyaleti'ndeki beş ünlü dağdan biridir. 1987'den beri bir BM dünya mirası yeridir.

[6] Toprak Çevirme Hareketi Çin'deki ekonomik reformların karanlık yüzüyle ilişkilidir. İngiltere'deki endüstri devrimine (1760-1850) benzer bir şekilde, bütün seviyelerde çeşitli ekonomik bölgeler inşa etmek için (ilçe, şehir, eyalet ve devlet) bugünkü Çin'deki tarım arazilerinin sınırları çizilmiştir. Toprak çevirmenin sonucunda, Çinli çiftçiler topraklarını kaybetmeye başlamıştır. Şehirlerde, eski şehirlerin ve kasaba bölgelerinin sakinleri sıklıkla başka yere taşınmaya zorlanmıştır, böylece sakinlere verilen en az oranda tazminatla ticari gelişme için araziyi boşaltmaları sağlanmıştır.

[7] Pekin Üniversitesi'nde gazetecilik üzerine okuyan Lin Zhao, bağımsız düşünmesi ve komünist hareketi açıkça eleştirmesi sebebiyle 1957'de sağcı olarak sınıflandırılmıştır. 1960'ta halkın demokratik cumhuriyetini devirmek için komplo düzenlemekle suçlanmış ve tutuklanmıştır. 1962'de 20 yıl hapse mahkum edilmiştir. 29 Nisan 1968'de ÇKP tarafından karşı-devrimci olduğu ileri sürülerek öldürülmüştür.

Zhang Zhixin, Büyük Kültür Devrimi sırasında Mao'nun İleriye Doğru Büyük Sıçrayış'ındaki başarısızlığını eleştirdiği ve doğruyu açıkça dile getirdiği için ÇKP tarafından ölene kadar işkence edilen bir entelektüeldir. Hapishane gardiyanları pek çok kez elbiselerini soymuş, ellerini arkasında kelepçelemiş ve onu erkek hapishane hücrelerine atarak erkek hapishane çetesinin çıldırana kadar ona tecavüz etmesine izin vermiştir. Hapishane gardiyanları onun idam edilirken protesto için slogan atacağından korkmuşlar, bu yüzden idam etmeden önce boğazını kesmişlerdir.

[8] “Şubat Devrimi” Çar'ın tahtının alındığı Şubat 1917'deki Rus Burjuva Devrimi'nden söz etmektedir.

[9] Ekim Devrimi, Bolşevik Devrimi olarak da bilinir, Lenin tarafından yönetilmiş ve Ekim 1917’de olmuştur. Devrim, Çar’ı deviren kapitalist sınıfın devrimcilerini öldürmüş, böylece Rusya’nın burjuva devriminin gelişimini durdurmuştur.

[10] Hem “Mari Olayı” hem de “12 Nisan Katliamı” Kuomintang’ın ÇKP üzerine saldırıdır. “Mari Olayı” 21 Mayıs 1927’de Hunan Eyaleti’nin Changsha Şehri’nde olmuştur. “12 Nisan Katliamı” 12 Nisan 1927’de Shanghai’da meydana gelmiştir. İki olayda da, bazı ÇKP üyeleri ve ÇKP yandaşları saldırıya uğramış, yakalanmış ve öldürülmüştür.

[11] “AB Kurulu”nun bir üyesi olmakla suçlanan 20. Kızıl Ordu’nun politik subayı olan Liu Di, Li Shaojiu’yu karşı-devrimci olarak suçlayarak Futian’da bir ayaklanmaya liderlik etmiştir. Futian şehrinin kontrolünü ele geçirmişler ve “AB Kurulu” üyesi olarak tutuklanmış 100’den fazla kişiyi serbest bırakmışlar ve “Mao Zedong Aşağı” sloganını atmışlardır.

[12] Peng Dehuai (1898-1974): Komünist Çin generali ve politik lideri. Peng, Kore Savaşı’nda baş komutan, Devlet Konseyi’nde başbakan vekili, Politbüro üyesi ve 1954’ten 1959’a kadar Savunma Bakanı’ydı. 1959’daki ÇKP’nin Lushan Tam Oturumu’nda Mao’nun solcu yaklaşımlarına katılmadığı için resmi görevinden uzaklaştırılmıştır.

[13] “Li Lisan: Kendisi İçin Dört Anma Töreni Düzenlenen Kişi”den alınmıştır.

[14] Dört ilke şunlardır: sosyalist yol, proleterya diktatörlüğü, ÇKP liderliği, Marksizm-Leninizm ve Mao Zedong Düşüncesi.